

თითოეულ იქაც კი, საღაც ასი წელი-
წადია, რაც თქმს ხალხს შორის
ბრძოლა აღარა ყოფილაო. აეტორი
უფრადეგბას არ ათხოებს ზოვიეროს
საზოგადო მიზეზებს, მაგ. სარწმუნოე-
ბის სხვადასხვაობას და ექტენს მი-
ზებს იმისთვის მოვლენაში, რომე-
ლიც უფრო სათვალდათვალოა და
რომლის მოსპოპა ადვილია აღმინი-
სტრაციისათვის, თუ კი მონღომასა და
სურველს ასრულებაც თან მოჰყვებოდა.
«ორგში» დაბეჭდილ წერილებს არ
ეტყობათ ღრმა გამოკველევა იმ მი-
ზებისა, რომელნიც მუდმივ მოქმე-
დობენ ხალხთა ცხოვრებაში, მაგრამ
ერთი დიდი ლირსება აქვთ მათ. აე-
ტორის მიუქცევია ყურადღება ადვი-
ლად მოსასპობელ მიზეზებზედ და
არაიმისთან ებზედ, რომელთაც ღრმად
გაუდგამთ ფესვი კაცობრიობის ცხო-
ვრებაში და მათს ამოსაფხვრელად
საჭიროა წერილი უძლურია. მრთის
სტუკის «ორგის» წერილებს პრაქ-
ტიკული ხასიათი ატყვევით.

სეტორი ამბობს: ჩა გასაკვირვე-
ლია რომ მთიყლებსა და ყაზახებს
შორის განხეთქილება იყოს, რო-
დესაც დიდი განსხვავებაა მათს ეკო-
ნომიურისა და იურიდიულს მდგრ-
ადარებაში, — და ცნობილია რომ რო-
დესაც ორს მეზობელს ხალხში ერთს
უფრო დიდი უფლება აქვს მეორე-
ზედ, ან უფრო დიდი შეძლება, მა-
შინ მათ შორის უუკველია განხეთქი-
ლება დაიბადება; ერთი მეორეს ზიზ-
ლით დაუწყებს ცქერას, მეორე პირ-
კვლს შურით; და არც ზიზლი, არც
შური მშეიღობის ჩამომედებ საშუა-
ლებად არ ჩაითვლება.

მართლაც და დიდი განსხვავებაა

ამ მხრით მოიელებსა და ყაზახებს
შორის. ოქროს მაზრის ყაზახებს
სულზე 24 დესიატინა აქვთ მიზო-
მილი და აღგილობრივ მცხოვრებ-
ლებს კი მხოლოდ 18 დესი: ტინა
კვამლზე. თითო კვამლზი რომ სამი
სული ვიანგარიშოთ, სულზე დ მო-
დის მხოლოდ 6 დესიატინა. სი ბარ-
ში და მთაში კი ვისაც 2-3 დესია-
ტინა აქვს მდიდარ კაცად ითვლება.
მსეთი თვალ-საჩინო განსხვევება, რა-
საცვირველია, შურსა და ცილობას
დაჰპალავს მთ შორის და ხშირად
მთიელს ყაზახის მეღალედ, მებარევუ-
ლედ გახდის.

მს არის ეკონომიკური განსხვავება; მეორე არა ნაკლებ შესანიშნავი განსხვავება არის იურიდიული უფლებითი: ყაზახებს თავიანთ მამასახლისებისა და უფროსების ამორჩევა თითონვე აქტ მინდობილი და მთიელებს კი მთავრობა უნიშნავს აულების უფროსებს, ანუ მამასახლისებს. რასაკირელია; საქმით ეს უფლება ჩაბარებული აქტ პრისტავებს, რომელნიც იმისთანებს ნიშნავენ, ვინც იმათს თვალში წილის ღირსია!...

ఈ శ్రీమతుల్యభాసాగ్ర మంకుల్యభూషణ కొల్పి
ని కృష్ణ లూ కృష్ణ శ్వరూప శ్వేతప్రక్రి-
యిల్లిస తాయిల్ మెఖింబల్యభస్, నుంమేల్నిప్ర
మిస అంహియ్యేన్ డా అయ్యెబ్బెన్ స్వటణిల్
శ్రీమతుల్యభాసాగ్ర, విన్చిప్, నిమాతిల్ శ్వేతప్రక్రి-
యిల్లిస, ఎంసిల్ ని అంతియ్యిసాగ్ర్యో మంకుల్యభూ-
షణిల్, ఎంసిల్ ని అంతియ్యిసాగ్ర్యో మంకుల్యభూ-
షణిల్సా. నుంమాక్షిప్తిల్లిసా, త్వ ప్రుద్ల
మంకుల్యభూషణ తాయిల్లిసాన్త తాయిల్ డూథర్కు-
ల్యభ్బెన్ డా మంకుల్యభిల్ క్రి త్రిసిత్తాయిసా-
యాన్ డాయ్యెబ్బుల్ మంకుల్యిసాగ్రాన్ అం
పిత్తాన్యేన్ మిస్, నుంసాగ్ర అంత్తాన్యేన్ తా-
యిల్లిసాన్త అమంకుల్యిస్ క్రాపిసాగ్రాన్. అమి-
క్రీశ్యబ్స్ గాండా అంస్ క్రిష్ణ స్వేం, నుంపి-

ა და ალექსიანად დამიწურ თვალებ-
ში ჩატარა.

მაგრამ მე არას ვეუბნებოდი — მხოლოდ თვალი თვალში გაფუყარე და იაღასაც ვემუდარებოდი.

— ମିଠାର, ରାଜ୍ଯ ମିତ୍ରଙ୍ଗସ, ଶ୍ରୀ
ସୁଲମ୍ବେରିଟିଯେ! ମିଶ୍ରଯେଦ୍ୟୁରୀ ଫ୍ରେନ୍‌ଅଥ ଓ
କ୍ଷେତ୍ର ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଆମର ମାତ୍ରମେ
ହିଂସାକାର ମନ୍ଦିର, ମାତ୍ରାମ ରାଜ୍ୟ ଉତ୍ସି-
ଲୋଭମା ଦାର୍ଢାମ ଏକତମାନଙ୍କୁ ଶେଷକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଏ ପ୍ରକାରର ଏକତମାନଙ୍କୁ ଶେଷ୍ୟୁଶ୍ଵର-
କ୍ଷେତ୍ର...

VII

ბლიონმაც აიწია, ბნელის ღამის
მავი საბანი თან-და-თან გვეხდებოდა,
ურინველებელი სის ტოტებში ფთხრია-
ლი და ხმაურობა შეკქნეს და მაშინ
იიგვდით, რომ დაუნდობელმა დი-
ლამ ტყეში მოგვიასწრო და ჩის წყა-
რი და და და და და და და და და და

ლი დაუუგება ეთ... ღერაშ თქმები
ასწორა, კლდა-ნაცემივით წამო-
ქრინდა, მერე ისე გულზედ დამეტა
ა ტირილი ამონხესა. თითო იმისი
კრემლი, რომელიც გულზედ მეცე-
ოდა, ისარი იყო ჩემთვის და შეა-
ედ მხერეტდა. შეცივებულს ჩემი
ოლტო წამოვასხი, მაგრა გულში ჩა-
კარი, ვანუგეშებდი და ვეხვეწებოდი
უარ ამიტა.

ლებზედაც აეტორი მოლაპარაკებასა
გვპირდება, რომელთაც ჩვენ შეძლე-
ბისაშებრ გადაუცემთ ჩვენს მკითხვე-
ლებასაც და რომლებზედაც მასუკან
მოვილაპარაკებთ საკუთრივ ჩვენის
ქვეყნის შესახებ.

ახალი აგენტი

~~ ზუშინ კიდევ ერთი უბედული რება მოხდა ჩვენს ქალაქში. ძუკიაში, მომრიგებელ სასამართლოს ახლო, ჩამოიქცა ქვითიკიზის შენობა და ქვეშ დაიტანა, როგორც გვითხრეს, ერთი დედაქაცი და ორი პატარა ბავშვი. დედაქაცი თურმე მაშინვე მომკედარა და ბავშვებიც სიკვდილის პირზედ არიან. მა უბედურების მიზეზი თურმე ის იყო, რომ ვიღაც მარიკოლოფოვს გამოუთხრას ძირი შენობისა და სახლის საძირკეებით დაზიანებია. რამდენჯერმე გაუფრთხილებიათ შენობის პატრონებს მარიკოლოფოვი, მაგრამ მანც თავისი არ დაუშლია და ამ კრიპობას თუ სიძუნწეს სამი მსხვერპლი შეუწირავს!

ჩევნ არ გვიყვიოს, რომ მაიკო
ლოფოვს ბოძების მიცემა დაზარდა,
რადგან ეს მეტს ხარჯს მოითხოვდა
და ან თავისით რად შეიწუხებდა თავს
ვიღაცა მეზობლის ცოლ-შეილისა-
ოვის, მაგრამ, ვეონებთ, რომ ქალა-
ქის არხით ექტორის ვალია ამ გვირ
დაზიანებულ შენობებს ყური უგდოს
და არ მისცეს ნება არავის ბოძების
მიუცემლად გვერდზედ სხვა ახალის
შენობის დაწყობისა. მარა მაინც
ივრძნოს ქალაქის გამგეობამ, რომ
დაუდევრად მოქცევა ქალაქის

VII

იმის მაგიერ, რომ ჩვენებთან აესულიყავით და ჩაის წყალი აგვეტანა, მეტენ ქვეითკენ გაქციეთ, გაღმა სოფლისკენ, სადაც ეკლესია იყო და ჩვეული მღვდელი იდგა. საუბედუროდ, მუაზე მდინარე ჩამოდიოდა, რომელიც მუხლებზედ ჰევით შემომწედებოდა. მე არც წყალში სიაჩული ვიკოდი, არც ცურვა, მაგრამ ამისთანამრთს შიში და თავის გაფრთხილებას ჩა ალაგი აქვს. ლენა ძალიან უარ-ტედ იდგა, მაგრამ თითქმის ძალით

მეცნიერება მხარზედ და შეკროპე წყალ-
მი. არც უიმისოდ ვიყავი სუსტი, ა-
საგრამ ღონე ერთიასად მომებარა, რ-
ოდესაც იმისთანა ძერჩევასი ტვირ-
თი მედო მხარზედ და ფეხი არც კი
ამბორძიკებია, ისე გაველ გაღმა. ჩ-
ი ლენა ისე გშრალად დავსკი ალაგ-
რედ, რომ ფეხის წვერიც არ დაუსვე-
ლებია. როდესაც სოფელში მივედით,
როხები ისევ ღინჯად იცხნებოდენ
აკში, თუმცა ზოგან აკაზული სოფ-
ლის დედაკაცები ორაურიან საწველ-
ებით ხელში მისდგომოდენ ბაკების
არებებს. მღვდელი ღამზედა ჯერ
ირ-დაუბანელი და თმა-წერ გამურ-
ნული. რასაკვირველია, გაოცების-
ან ნიკაპი ღამბლა ჩამოუგარდა, რო-
ილა და განისაზღვრო. რომ ჯერ რძიოს

საქმეებთან უმაღლესებია სკოლის გელი
რომ არ დავარწევთ.

~~~~ რესული გაზეთები გვატყო-
ბინებენ, რომ პეტერბურლის საზო-
გადო ბიბლიოთეკას შეუძნენ ა 15,000
მანეთად ძირიფასი ხელნაწერები ბერ-
ძნულს, სლავიანურს, არაბულს, ქარ-
თულსა და სხვა ენებზე. მს ხელნაწე-
რები ჰერინა ეპისკოპოზზ პორტირის,
რომელსაც ისინი აღმოსავლეთში ყო-
ფნის დროს უშენენ ა.

၁၁၁။ ဒေတ္ထာနပုဂ္ဂလ္လာလ ကျမိုးဆုံး ဗျာမျိုး
၆၀၁၁ စီအောင်ရှာဖြန်စာ ဒေတ္ထာနပုဂ္ဂလ္လာလ ကျောစာ
၁၁၁၃ စီအောင်ရှာဖြန်စာ ဒေတ္ထာနပုဂ္ဂလ္လာလ ကျောစာ

თანა მყავს და ჯვარის დასაწერად მი-
ცელით. ძალიან ცნობის-მოყვარე გა-
მოდგა ქურთხეული ჩევნი სულიერი
მამა! თავიდან დაშიწყო და ყველა-
ურის დაწვრილებით შეტყობა მოინ-
დომა, მაგრამ მე თითვის წყრომით
უთხარ: (რა თქვენი საქმეა, მამა,
ეგნი შეიტყოთ?..) ხომ მიცნობთ,
უნდა კა ვარ, გნებათ ემ საათში ჯვა-
რი დამწეროთ, თუ არა? მღვდელი
ერ დაყოყმანდა, მაგრამ როდესაც სა-
ძი წითელი გადაუშალე, ჯარასავით
დატრიალდა და ნახევარ საათს უკნ
დე და ლენა სანოლებით ხელში და
კრძელ ტოტებიანის გვირგვინით თაფ-
ხედ, სოფლის პატარა ეკლესიაში, წი-
ნაშე ღმეობისა და ერისა ფიცას ცსდებ-
ით განუყრელ ცოლ-ქმრობაზედ.
შერ 『ისაია მხიარული』 არც კი გაე-
იავებინა ძილით გამრუებულს დიაკ-
ანს, როდესაც ჩევნთვის მარქაფა
კხენები და მაყრები მოგვადენ...
ელად ქორწილი გაიმართა. დედა
ემი ძალად მხიარულობდა და დიდი
ულ-ნატევნობა ეტყობოდა. მე და
ლენა სინიდისი გვაწუხებდა და თვალს
ერავის კუსწორებდით. მეორე დი-
ლითე ქალაქისკენ წამოვედით და
უნარჩენი ზაფხული მანგლისში გა-
ატარეთ.

“ გამეოთის „ახალის ღროვების“
სიტყვით ხალხში გავრცელებულა
ტყუილი სამ მანეოთინი ასიგნაციები,
რომელთაც ნამდვილისაგან კაცი ძნე-
ლად გამოაჩინეს. ის ტყუილი თუმ-
ნიამები კი; რომელიც უწინ ბევრი
იყო გავრცელებული, აღარსადა სჩა-
სო.

მერიულები სოფლის მახასავლებ-
ლის.

Digitized by Google

ამ წერილში მე მსურს მოქლევ დაინც
ჩამოვთვალო ის პირობები, რა პირო-
ბებშიაც სცხვირობს და შრომობს საე-
რო მასწავლებელი. ამ პირობებს დიდად
მაგნე გაელენა აჭერ მის კანონმდებლობაზე
და მის ძლიერობაზეც შესაბირალის ძლიე-
რობაზეად ყველან. პირველად ის გაუ-
სინვართ, სადა შრომობს სოფლის მას-
წავლებელი:

სკოლის შენობა, რომელიც ბაკუშვილი
გამოჰყედილია, რომელშიაც სოფლის მას-
ტავების წლითი წლის მდე უნდა იშ-
რომის, უღელ ჭიგირულ მოთხოვნი-
ლებას მოვლებულია. უმეტესი ნაწილი
სკოლის შენობებისა ნაქირვებად და გლუ-
ხებს ეკუთვნის, — და სომ მოგეხსენებათ,
რომ ჩვენა გლეხი ჭიგირნას არ ეგითხე-
ბა, როც სახლს აშენებს. ჭარი სადღასთ
ოთახში უოგლოვის წამხდარია იქაც კი,
სადაც რამი სასწაულით გნტილიაცია
მოიძევება, ეს უკნიასენელი არაუკარ ღო-
ნის-ძინებას არ აძლევს მასწავლებლის,
რომ ეს მეტია-მეტი სამაგლი პირობა
ოთავიდგნ აიცდინოს. ჭარი უკუდება
მრავალი შეგირდების სუნთქვით, ჭუჭ-
უნის ტანისამოსისაგან და ამას გაუდა

IX

სეკტემბერში თბილისში დაებინ ავ-
დით და შეეუძევით საკუთარს ცხოვ-
რებას. პირველად შეიდის თუმნის
მეტი ჯამაგირი არ მეძლეოდა, მაგ-
რამ რომ ლენა არაფრისოვის დამე-
ნატრულებინა, ვალებს მიემართ და
გავები აღალოების მახეში. ჟოველს
მის გულის წალილს, მის სურეილს
გულთმისანივით ვიგებდი და მაშინვე
ვაქმაყოფილებდი: ლენა თავის უსა-
ზომო სიყვარულით მასაჩუქრებდა და
მეც სრული მადლიირი ვიყავი ჩემის
ბეჭისა. თუმცა მთლად ჩემი ფიქრი
იმაზედ იყო მიღებეკილი, რომ ჩემი
ლენა კარგად მეცხოვერებინა, მაგრამ
არც საზოგადო საქმეებსა ვდალა-
ტობდი და ნამეტნავად სამშობლო
ლიტერატურაში მხურვალე მონა-
წილეობას ვიღებდი. ლენა დაპირდა
ქართულის შესწავლას, მაგრამ სულ
სახვალიოდ სდებდა და მაინც დაპი-
რება ვერ შეასრულა. ლენას თან-და-
თან მოწყენილობა შევატყე, რომე-
ლიც ჯერ რაღაც საიდუმლო ავად-
მყოფობას დაეპრალე და ექიმები
ერთმანეთს შემოვახეთქე, მაგრამ ავად-
მყოფობის ნიშანი იმას არ ეტყო-
ბოდა. თან-და-თან ვალებს დახარჯ-
ებს მოუმატე. რომ ლენა მოწყენი-
ლი არა ყოფილიყო, მწერლობა-

«Տայզութեա» ռումեն օսյուա թրցը ռա
սդգաւ եռալիք, Ռում և յնու իշխա մեջալիքնէ.
Յմուտանա Շուրակը մո մասինցալիքնէ եղաւ-
ուածա. վեցը 4—6 սատա լուսաբարչակա-
մացը ունակ է; Մայուսակը առաքեց յօ 30
—60 արև եռալիք և Գոշոյր սպա-
ռամ մերու.

მეტის-მეტი ძალის დატანება სასუნო-
ქა არგანებისა აუცილებელია სოფლის
მასწავლებელისთვის, სწავლის დროს მას-
წავლებლის ტკინს, და ხერგებს ძალა აუ-
გებათ და მისგამო მასწავლებელი იქნ
ება, ახსელდება, და ბოლოს სხვა-და-
სხვა ავადმყოფობის მასწავლებლად ჰსფე-

ქსლა მიუკარენდეთ საერთ მასწავლებელის ცხოვრების შირობებს სკოლის გარეთ. აქ საგრძნებელი გავლენა აქვთ ნივთიერ საშუალების ნადღუბობის მასწავლებელის ბუნებრივ მოთხოვნილებისა და საქართველოს მცირე ფაქტორის ღირებულების მიერ არ აძლევს ღონისძიებას.

რომ რიგანად იგებოს თავისი თავი
და დაცოლუკილებაზედ ხომ სულ გერ
იფიქტურს. მარტო ხელობას გიღებ ცუ-
და გაცლება აქვს მის ჯანმრთელობაზე.
სსკა რამე ნივთიერ ჰიგიენურ მოთხოვ-
ნილების შესრულებაზე რადა მოგახსე-
ნოთ....

զայլա յէ ծօրոեցօ մէսֆազլընօւս
քանմուղոնձէն նոյնմին դա տէ ամեցլընօ
ուցօ ջատեսնէս ամ յոմիւր մէջումէրու-
ծօնցնէն, տէ յուժրուց մէզ մօվաւ տէ

საც და სხვა ყველაფერს საქმეებსაც
თავი ვანებენ. მანამდე ლენა უჩიმოლ
ფეხს არსად გადასდგამდა ხოლმე და
ბოლოს დროს კი მარტო სეირნობდ
დაიწყო. მოთხელ ჭაიტონი კარზედ
ედგა და ის იყო თათმანებს იკომდა
როდესიც მეც წამოეფრინდი და შზა-
დება დავიწყებ მასთან წასასვლელად.
ლენას ჩემი სურვილი არ ექამინიდა
და სიკაპასით, რომელიც აქამდე არ
დამიტყვია მისთვის, მითხრა: რა არის,
რომ გუშაგივით სულ უკან დამდევი
მჩხები სხვებიც არიან, რომ ცო-
ლებს კაბის ბოლოზედ არ აკერიან.

— მონაც შენ ნუ გეწყონება და
მე შზადა ვარ ყველა შენი სურველი
მონასავით აფასრულო, ვუპასუხე და

ჩვენ პირ-და-პირ იდგა ერთი თავ
მოტიტვლებული და საეჭვო ავად
მყოფიასგან სახე დასახირებულ
ინჟინერი, ძლიერ მდიდარ კაცი,
რომელმაც ხშირად დაიწყო ჩენის
ფანჯრებისკენ ცეკვა. მრთხელ თვა-
ლიც შევასწარ, რომ ლენას თავი-
დაუკრა. — საიდამ იცნობ-მეოქი მაგ-
მანინჯას, ვკითხე განციფრებულმა-
ლენას. ის ცოტა წამოწითლდა და
წყრომით მითხრა: თვალებში გელან-
დება! სადამ მოგეჩენა, რომ მე-
იმან თავი დამიკრა? მეც ვიფიქრ-
იქნება მომზეჩენა-მეოქი და იქვე ბო-
ლიში მოვიხადე... მოვალეებმაც კან-

რებუნ აქედგან წარმოსდგება ის, რომ
სოფლის მასწავლებელის სამსახური ხან-
გრძელივ არ არის; მთავან საჭირო და
შატივი ცემის ღირსა ის მასწავლებელი,
რომელსაც ხუთი ექვსი წელიწადი
მაინც პატიოსნად უმსახურნია და რა
დაუკარგავს ჭაბუკის საუკეთესო ძალა,
მოსწავლის სიცოცხლე ჯანმრთელობის
დაჭარგით, ბოლოს დაძლენებული გა-
მოსულა სხვა-ასხარებზე. თუ მასწავლე-
ბელმა წინადებული არ დაღწია თავი ამ
შრომას, ას სიკვდილმა არ მოუღო ბო-
ლო ცედი მომავალი მოელის: ის მაშინ
გამოვდის სხვა ასპარეზზე, როდესაც საუ-
კეთესო სადაც დაჭირგავს-ჩნიოსმს თა-
ვის ჯანმრთელობას და როდესაც სხვა
შრომისათვის აღარ იქნება გამოსადგირი;
შემდეგში, როგორც უღონო და დამა-
სინჯებული არსება, გაატარების სიცოცხ-
ლეს ტახვევსა და ავადმყოფობაში, და
აღარ ეცოდინება სად და რა რიგად შეა-
ფაროს თავი.

და სმის შეძღვობაც გვეუბნებიან, რომ
სუთისა და ექტის წლის ერთგულს სამ-
სახურის უქან, მასწავლებელმა არ უნდა
დასტოკოს თავისი ასპარეზით, რომ
მოედი თავისი სიცოცხეზე უნდა ამსახუ-
რის ამ პარიოსას მრობასათ, გველაზ-
დანძარებიან უანგარობაზე, თავის-გან-
წირვაზე, აღაძმზებენ სიტყვებს მასწავ-
ლებელის შრომის ქებით!... კინ გვე-
ლაპარავება ამას? კინ ოხზავს ამისთან
დამაზ-დამაზ ჭრაზებს; ამას ამბობებ-
ისინ, რომელთაც გარობით თუ იციას
მასწავლებელის ცსოვების პირობები
თორები თვითონ ხომ თავის-დღეში არ
დაჭვიორებიან მის მდგრამარეობას....
ქმარა, ქმარა, ბატონები! თქვენ ან სცდე-
ბით, ან თვალებს გვიბიმთ. თქვენი პეპ-
ლები სიტყვები სრულიადაც არ გვია-
და

ტი-კუნტად სიარული დაიწყეს
დეკემბერში წამიჭირეს. მეც ენერგია შე-
მოვიყრიბე, მუშაობას მოვუმატე და
თვიური შემოსავალი აცს თუმცა
გადავაცილე, მაგრამ ყველაფერმ
ამაღლ ჩაიარა.

88

მრთხელ სამის დღით სხვაგან წა
ცედი და ჩემი ლენა მოსამასურები
ინაბარას დავტოვე. ჭერ ამდენ
ხნით არსად დავშორებულვიყავ ჩემ
მიწიერს ღმერთს და ძლიერ მექნე
ლებოდა. ზული რალაც უბედურება
მეუმნებოდა, მაგრამ წაუსვლელი
არ იქნებოდა. ლენა გამოთხოვები
დროს კისერზედ ჩამომეკვდა, მდუ
ლარებას აფრიკევდა და მეხვეწებოდა
ნუ წახალოა.

დანიშნულს დროზედ დაგბრუნდ
შინ, თავის მტკრევით აფიქტინე კიბე
ისე შეეაჯახე კარები, რომ ორი მინ
გამოვაგდებინე, გივიკით დავიტბინ
ოთახები, მაგრამ ლენა ასად იყო
მერე ჩემს კაბინეტში, საწერელზე
აყვდებულს, დაბეჭდილს კონვერტ
მოვკარი თვალი, რომელზედაც ჩემ
ლენას ხელი ვიცანი. ბულმა რაღა
საშინელება იგრძნო, მუხლი მომეც
რა და თვალთ დამიბნელდა. მარც
გამაგრდი, ათროვლებულის ხელით
გაეხი კონვერტი და გულის-წუხი
ლით წავიკითხე.

კილებენ საერო მატერიულების —ჩემის,
ტვირთსა და მხრიდან მარწმუნებელი
აღმართობა.

სოფლის მაცწავლებელი ჭოტოდა
სოფ. ზემ-ჭალა, 12 ინის.

ანგარიში *

თბილისის გუბერნიის თავმდ-აზნაურ-
თა საზოგადოების შეკრძეულთა მოს-
წავლეთა შეწელისათვის გამგე კამიტე-
ტისა, 1882 წლის პირველის იანვრიდე-
ბის 1882 წლის პირველს იანვრამდე.

ରୂପକାଳିରୁ ଦ୍ୱାରା ମହାକାଶକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା
ଏହିରୁ ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ମହାକାଶକୁ ନିର୍ମାଣ
କରିବାରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ

” Ըստ աշխարհի Ապօղովության ենք! ”

„საუკუნოდ გშორდები და ერთ-
მანეთს ცელარი ვნახავთ მარტო ერთმა
ღმერთმა იცის, რა ძნელია ჩემი შენ-
თან გამორება, შენთან, რომელიც
მე სულით და გულით მიყეარდა, მე
ყვარები და დარჩები სამუდამოდ ჩემ-
თვის სალოცავ ხატად. მნდე ჩემს
წმინდა სინიდისს, რომ იმ წუთამდე
მე ვიყავი შენი ერთგული ცოლი და
ლალატს ჩემს გულში არ გაუვლია,
მავრამ სინიდისშა დამტანჯა, ველახ
ავიტანე და უნდა გაგშორდე. მე შენ
წაგართვი შენს მშობლებს, სამშობ-
ლოს, რომელსაც შენ ერთგულს
სამსახურს უპირებდი და საუკუნოდ
დაგღურე. რაღა მოგწერო, ენა შედე
ბა და კალამი დუნდება! ნუ მომქებ-
ნი, შორს მივდივარ და ნურც დაპ
გმობ შენთვის მკვდარს და უბედურ
წონა!“

მერე შევიტყე, რომ ის მახინჯ
ინ ფინნრიც სწორედ იმ დღეს გამჭრა
ლიყო ქალაქიდან.

